

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce PaedDr. J. T.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Všeťčkou, advokátem, se sídlem Orlická 163, Hradec Králové, proti **žalovanému Finančnímu ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, o žádosti o osvobození od soudního poplatku, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 7. 2003, č. j. 31 Ca 15/2003 - 41,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále „stěžovatel“) se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Hradci Králové domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2002, č. j. 1833/110/2002 - Sa/12, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Finančního úřadu v Pardubicích ze dne 17. 9. 2001.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 31 Ca 15/2003 - 41 ze dne 4. 7. 2003 nebylo stěžovateli přiznáno osvobození od soudního poplatku a současně byl stěžovatel vyzván, aby zaplatil do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 2000 Kč. V odůvodnění soud uvádí, že výše příjmů žalobce téměř trojnásobně převyšuje životní minimum podle zákona č. 463/1991 Sb., přičemž i po provedení srážky ze mzdy na základě exekuce mu zbývá dostatek prostředků k úhradě soudního poplatku.

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Hradci Králové podal stěžovatel včasnou kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, ve které namítá nepřezkoumatelnost napadeného usnesení a dále namítá, že Krajský soud v Hradci Králové nevyvodil ze zjištění majetkových poměrů stěžovatele správné skutkové závěry. Poukazuje na to, že soud sice zohlednil provádění srážek ze mzdy na základě exekuce, vyvodil však chybný závěr v tom směru, že stěžovateli zbývá dostatek prostředků k úhradě soudního poplatku. Dále poukazuje na to, že má vyživovací povinnost ke zletilé dceři a k manželce, povinnosti vyplývající z užívacích práv k bytu, které musí plnit tak, aby nevystavil rodinu ztrátě bydlení.

Stěžovatel tedy uplatňuje stížní body ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle kterého lze namítat nepřezkoumatelnost napadeného soudního rozhodnutí spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Stěžovatel napadá též právní posouzení věci soudem, čímž namítá důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud po zjištění, že kasační stížnost je podána včas a že je přípustná, přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 36 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost osvobozen od soudních poplatků; dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, žádost zamítne. Účastník řízení tak musí doložit, že nemá dostatečné prostředky. Z tohoto důvodu mu soud zaslal k vyplnění tiskopis - potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Jelikož Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí, vycházel při posouzení důvodnosti žádosti o osvobození od soudního poplatku z údajů, které stěžovatel zaslal krajskému soudu.

Stěžovatel ve vyplněném tiskopise - potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech uvedl, že má měsíční čistý výdělek ve výši 11 189 Kč, dále že jeho manželka pobírala průměrnou čistou mzdu 7200 Kč a z podnikatelské činnosti získala za poslední zdaňovací období (rok 2002) 6024 Kč. Vyživovací povinnosti má vůči své dceři H. T., která s ním žije ve společné domácnosti. Dále uvedl, že je mu z čistého příjmu sráženo 4000 Kč měsíčně.

Nepřezkoumatelnost napadeného soudního rozhodnutí může podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. spočívat jednak v nesrozumitelnosti a jednak v nedostatku důvodů rozhodnutí. Z napadeného soudního rozhodnutí je zřejmé, který soud ve věci rozhodoval, jsou zde označeni účastníci, zástupce stěžovatele, jméno předsedkyně senátu, která ve věci rozhodovala, označení projednávané věci, rozhodnutí dále obsahuje výrok, ze kterého jednoznačně vyplývá, jak soud rozhodl. Nejvyšší správní soud proto neshledal jaký důvod pochybovat o srozumitelnosti napadeného rozhodnutí. Napadené usnesení je také opatřeno odůvodněním, ze kterého vyplývá, jakými úvahami byl soud při svém rozhodování veden. Nelze tedy mít ani za to, že toto rozhodnutí trpí nedostatkem odůvodnění.

Námitku nesprávně zjištěného skutkového stavu lze také podřadit pod § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť se může jednat o jinou vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Nejvyšší správní soud z tohoto hlediska dovozuje, že krajský soud vycházel ze skutečností uplatněných stěžovatelem ve vyplněném tiskopise - potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Vzhledem k tomu, že podle § 36 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. leží důkazní břemeno na žadateli o osvobození od soudního poplatku, mohl krajský soud vycházet jen z těchto uplatněných skutečností, bez možnosti skutkový stav dále sám zjišťovat. Krajský soud z nich při svém rozhodování také skutečně vycházel, protože mu nelze přičítat nesprávné zjištění skutkového stavu. Lze tak k tomuto žalobnímu bodu uzavřít, že Nejvyšší správní soud neshledal v napadeném usnesení naplnění důvodu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud se dále ztotožňuje s vlastním hodnocením osobní a majetkové situace stěžovatele, jak ji provedl krajský soud. Je nutné vycházet ze skutečnosti, že se stěžovatel domáhal osvobození od soudního poplatku ve výši 2000 Kč. Čistý příjem stěžovatelovy domácnosti činí podle jím uplatněných údajů 14 389 Kč měsíčně. Výše disponibilních příjmů stěžovatele, resp. jeho domácnosti, tak přesahuje podstatným způsobem hranici životního minima, kterou by soud už musel vnímat jako referenční kritérium pro úvahu o dostatečnosti žalobcových příjmů. Předpoklady pro osvobození od soudních poplatků tak nejsou dány. Krajskému soudu nelze vytknout nesprávné posouzení právní otázky ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., pokud osvobození žadateli nepřiznal.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené důvody neshledal, že by krajský soud při rozhodování o žádosti o osvobození od soudních poplatků pochybil, protože mu nezbylo, než kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Protože žalovaný, který měl úspěch ve věci, žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že se žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu